

Júdás története, úgy gondolom, az egyik legmeghökkenőbb része az evangéliumnak, hiszen egy olyan ember bukásáról szól, aki éveken keresztül volt Jézus közvetlen közelében. Lehetősége volt olyan kapcsolatban lenni vele, amilyenre sokan vágyhatunk, hiszen nap mint nap fizikai valóban, ember képében lehetett mellette. Feltehetően, Júdás mégis Jézus tanításai ellenére csak az embert látta benne, nem pedig az Istent, hiszen Istenét nem árulta volna el. Innen is látszik, hogy az emberi botlásainknak sohasem az az oka, hogy Isten van túl távol tőlünk, hanem mi nem mindig vesszük észre őt, és nem fordítjuk rá figyelmünket.

A vacsora során Jézus úgy gondolom, hogy szándékosan adott lehetőséget Júdásnak, hogy bevallja mit tett, és figyelmeztette Júdást a sorsára, amennyiben elárulja őt. De Júdás nem élt a lehetőséggel. Júdás végzetét nem egy büntető Isten okozta, hanem az, hogy nem bízott Isten végtelen és irgalmas szeretetében. *Add Urunk, hogy mi minden nap észre tudjuk venni és meg tudjuk élni jelenlétedet, és minden botlásunk után a te erőd által megújultan tudjuk folytatni utunkat.*

Varga Orsolya, Budapest
